

kratiet tage sig paa her og i deres Blade at stille sig op som Middelstandens Apostle og som dem, der skulle redde Middelstanden fra den forskrækkelige Uret, som Folketinget vil gøre den. Det er imidlertid fuldstændig urigtigt, og Middelstanden vil sikkert have saa megen sund Sans, at den nok vil vide at tage sig i Agt for disse Redningsmænd, som ville lægge deres Hænder paa dem.

Saaledes stiller Indkomstskatteforholdet sig altsaa i Kjøbenhavns Kommune. Hvorledes det vil stille sig i Landets øvrige Kommuner er det mig ikke muligt at anstille nogen Beregning over uden et meget stort Materiale, som jeg ikke har, men der vil over alt komme en Lettelse af Kommuneafgifterne, hvor der kommer et Tillæg i Afgiften til Statskassen. Jeg tror derfor, at vi, som have stemt for disse Love i forrige Uge, meget vel kunne være dem bekendt, og ogsaa meget vel kunne være bekendt nu ved 3dje Behandling at sende dem op i Landstinget i den Skikkelse, de nu have faaet.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds glædede sig saa overordentlig over saa daarligt, det skulde være gaaet os i forrige Uge ved Behandlingen af disse Love. Vi havde ikke kunnet faa dem gennemført uden ved Hjælp af de moderate og Højre. Hvis vi havde staaet alene, vilde det være blevet en ynkelig Fiasko. Der var kun nogle og tredive Stemmer for dem fra Venstrereformpartiet. Jeg ved ikke, hvorfra det ærede Medlem har dette Tal. Jeg synes snarere, der kunde være Grund for det ærede Medlem til under Afstemningen at vende sig om og se, hvilken Tilslutning hans eget Parti fik fra fremmede Partier. Jeg lagde selvfølgelig ikke Mærke til den Slags Ting, som det er vanskeligt at holde Øje med, i Særdeleshed naar man ikke finder nogen særlig Interesse deri. Jeg bemærkede dog ikke, at der var nogen af Venstrereformpartiets Medlemmer, der stemte imod Lovforslagets Overgang til 3dje Behandling. Det kan jo være muligt, jeg tror det ikke, i ethvert Tilfælde bemærkede jeg det ikke, og faktisk er det, at selv om det moderate Parti og Højrepartiet var blevet siddende og ikke havde villet stemme for Lovens Overgang til 3dje Behandling, vilde vi i Venstrereformpartiet alligevel have været fuldkommen nok til at bringe Lovforslaget videre og vilde ogsaa uden nogen som helst Støtte fra anden Side være fuldkommen nok til at bringe det op til Landstinget. Det er der-

for rigtigt, hvad jeg har sagt, at den Modstand, som Socialdemokratiet yder os, betyder i og for sig ikke noget, og betyder navnlig slet ikke noget af den Grund, at den er saa ganske overordentlig umotiveret og grundløs, som noget vel kan være. Det ærede Medlem mente, at dette Lovforslag var taaget og uklart og derfor kunde han ikke stemme for det. Jeg tror, det maa være det ærede Medlems eget Syn, som er noget taaget og uklart, thi alle vi, som have stemt for Lovforslaget, have meget vel forstaaet baade Lovforslaget og dets Rækkevidde og have været i Stand til ud fra denne Forstaaelse at stemme derfor. Det ærede Medlem sagde dernæst, at han ikke kunde stemme for Lovforslaget, fordi det vilde blive en Hindring for Toldloven, men det er en Betragtning, jeg slet ikke kan forstaa. Jeg forstaaer slet ikke, hvorledes det, selv om det skulde lykkes at faa de to direkte Skattelove vedtaget, og gjort til Love, skulde blive en Hindring for at faa en Reform af vor Toldlov gennemført. Jeg forstaaer ikke rigtig, hvorledes det ærede Medlem, naar han har haft den Opfattelse af Sagen tidligere, har kunnet være med til at stemme Sammenkoblingsparagraffen bort.

I denne Forbindelse mindes jeg, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) opholdt sig over, at vi vilde fremme disse to Love for sig, selv om Toldloven ikke blev fremmet. Det ærede Medlem sagde, at paa disse to Love havde vi slaaet af og vist Resignation, men paa de andre Love, d. v. s. Toldloven, vilde vi ikke slaa af. Det ærede Medlem burde dog vide, at vi her i Folketinget netop have vist en overordentlig stor Resignation paa Toldloven, og at den Toldlov, som kom op i Landstinget herfra, paa ingen Maade var et Udtryk for de Ønsker, som Flertallet her i Tinget nærede, men netop i allerhøjeste Grad var et Kompromis, som var vedtaget i Haab om, at man fra anden Side skulde vise en lignende Resignation og Imødekommen, et Haab, som imidlertid blev fuldstændig skuffet. Fra dette Tings Side næres der ikke nogen som helst Tanke om, at vi ikke vilde have nogen Toldlov, der næres ikke nogen som helst Tanke om, at vi ikke vilde behandle Toldloven videre. Der er kun en og samme Tanke, der er gaaet gennem Forhandlingerne alle de Aar, Toldloven har foreligget, nemlig at de direkte og indirekte Skattelove ikke behøvede at følges ad, men at de ret vel kunde fremmes hver for sig saaledes, at man tager den Del, som det lykkes at opnaa